

Změny v naší škole
Patronství prvňáčků
Bludiště

Planeta Země 3000

1. projektový den –
matematika

Já a moje já

Malá skála

Existence Boha

2. projektový den

GPS

Zkrocení zlé ženy

3. projektový den

Mikulášská nadílka

Vtipy

Rok: 2013/2014

Číslo: 1.

ZMĚNY V NAŠÍ ŠKOLE

První pocity z prvního dne ve škole byli velmi dobré. Všimla jsem si výmalby některých z tříd. Překvapila mě změna vzhledu u některých z žáků. Dále jsem si všimla televize umístěné v přízemí. Velkou změnou pro mě a naší celou třídu bylo, že jsme se stali patrony prvňáčků.

Za prvňáčky jsme se vydali v deštivém pondělí 9. 9. 2013. Prvňáčci se na nás velice těšili. Když byli, přidělení prvňáčci tak mě byl přidělen chlapec Matěj. Bylo to moc pěkné setkání, ale horší bylo, že jsme se fotily. Jinak se mi to moc líbilo a těším se na další setkání a akce s prvňáčky. Anna L. 7.

Patronství nových prvňáčků

V pondělí 9. 9. jsme šli s celou sedmou třídou do budovy, kde se učí 1. a 2. třída. Všichni měli ze setkání trochu strach, ale nakonec jsme to zvládli, a to i díky prvňáčkům, kteří se na to moc těšili. Mysleli jsme, že si budeme vybírat sami, ale pak jsme zjistili, že si budeme losovat. Od paní učitelky Krpačové jsme dostali úkol, navzájem si obkreslit ruku a pak se do ní namalovat. Pak nás ještě ve dvojicích s prvňáčkem vyfotil

fotograf a nakonec i všichni dohromady. Docela mě překvapilo, že děti byly mnohem míň ustrašené a plaché než my v první třídě. Jediného koho poslouchaly, byl jejich patron a ostatní sedmáky spíš poštuchovaly. Myslím, že na tohle setkání nikdy nezapomeneme a doufám, že s nimi zůstaneme v kontaktu i až vyjdeme základní školu.

M. Pačtová

ROZLUČKA S PRVNÁČKY

Ahoj, jmenuji se Markéta Malá a je mi 15 let. Pocházím ze sousedského Jablonce nad Nisou. Moje koníčky jsou: plavání v jabloneckém bazéně a v Praze v Tyršově domě střílím z japonského luku (Kyudo). Poslední týden školy jsme měli mít rozlučku s prvňáčky, ale bylo velice špatné počasí, a tak se rozlučka zrušila, ale jednoho dne jsme se jsme se dozvěděli od paní učitelky Hrubé, že se rozlučka bude, ale že jen posunula na 1. týden v září. V pátek 6. 9. to začalo. Paní učitelka mě vyzvedla po škole pod Perštýnem, později nabrala ještě dva kluky, kteří se jmenují Matěj Malý a Petr Praun.

Markéta Malá

Přijeli jsme na dětské hřiště Smeták ve Františkově. Zde byli naši prvňáčci, tedy už druháci. Jejich paní učitelka připravila příklady z 1. třídy. Bohužel zde byly jen tři děti z 9. třídy a rodiče druháčků. Celá akce se mi líbila, protože jsme se setkala se „svým“ prvňáčkem, tedy už s druháčkem. Doporučuji toto místo navštívit, protože se můžou děti vyřadit a dospělí si tam mohou dát něco na zub, ale i pro děti je tam i něco na zub.

Začátek redaktorem

Mé jméno je Tomáš, jsem ze 7. třídy.

Baví mě lyžovat lézt po skalách, jízda na kole, plavba na kánoi. Tyto čtyři sporty patří mezi mé nejoblíbenější. Každý víkend se snažím, abych se k nim dostal, hlavně k lezení.

Školního časopisu se trochu bojím a to hlavně vymýšlení textů, ale jinak

si myslím, že bude patřit mezi zábavnější předměty.

Tato škola se mi velice líbí a to tím, že já taková malá, také se mi líbí jaký je tady kolektiv. Zato si myslím, že by se mohlo zlepšit jídlo, ale musím uznat, že jídlo se zde proti loňsku zlepšilo. V jídelně se také zlepšil výběr jídel.

Letos bych se chtěl

ve škole zlepšit a to skoro ve všem, ale vím, že to nebude úplně lehké, a proto budu doufat, že se mi to podaří a to také přeji všem žákům Doctriny.

Tomáš Lukášek

Já

Jmenuji se Matouš a chodím do 7. třídy.

Ve škole mě baví český jazyk, přírodopis a rodinná výchova. Český jazyk mám rád kvůli psaní, slohu a literatuře. Přírodopis je zase předmět, kde se mohu dozvědět co kolem mě žije a rodinná výchova je zase předmět trochu „volnější“ než předměty jiné.

Volný čas zaplňuji přednesem, kde mě vyučuje Milena Hercíková, autorka mnoha básní a povídek. V ruku v ruce s přednesem jde také „dramaták“. A k tomu ještě najdu čas na cyklistický oddíl a plavání.

Mou vášní je psaní na psacím stroji a psaní dopisů. Kolik peněz ale utratím za ty poštovní známky!

Vím, že jsem jiný než mí spolužáci. Líbí se mi staré věci. Mezi mé „exponáty“ patří kufříkový funkční psací stroj, funkční sifonová láhev a zatím nefunkční rozhlasový přijímač zn. Mende ze 30. let minulého století. Čím se nejvíc odlišuji od chlapců, je má veliká záliba ve vaření a praní prádla.

Nebaví mě uklízení, ranní vstávání do školy a stání rozličných front. Nesnesu nepořádek, sprostá slova a lhaní.

Co si slibuji od šk. časopisu?

Slibuji si zlepšení slohu a zábavné odpolední vyučování. Doufám, že mé články budou čtené a ne směšné.

Matouš Balda, 7. třída

Bludiště

Bludistě je soutěž, kde proti sobě soupeří dva týmy. V pořadu si prověří oba týmy jak vědomostně tak i sportovně. Přišlo mi to malé, a hlavně nato kolik je tam mnoho soutěží.

V první kole jsme chytli silného soupeře. Fandili jsme tak, až někteří nemohli mluvit. Měli to dobře vymyšlené. Pak jsme vyhráli a postoupili jsme, takže jsme tam přenocovali.

Pokoji jsme byly po osmi já jsem se noci dobře nevyspal, protože jsme dělali hlouposti.

Druhý den jsme měli být ve studiu v devět hodin ale soupeř měl zpoždění Dozvěděli jsme se, že jedna kamera stojí dva a půl miliónů korun. Opět jsme vyhráli nad soupeřem.

V třetím a posledním kole jsme dostali děti z gymnasia. la nová dráha jsme vyhráli a z ležrové místnosti jsme dopadli líp než soupeř.

Pak přišli vědomostní otázky jsme je porazili takže rozhodovala tajenka. Řekli jsme správnou odpověď ale před ochranným limitem, takže vyhrál soupeř a šel balancovat.

Cestu zpět jsme si užili a pořádku jsme dorazili a to je to hlavní.

Michal Martenek

Vandr s tátou

Stejně, jako o loňských prázdninách jsem letos jel s tátkou na vandr, na Šumavu. Vlak nám jel z Hlavního nádraží Praha a na Šumavě byl cca. Za čtyři hodiny a poté jsme se z nádraží dopravili pod horu Poledník (1315 m.n.m.), který jsme po útoku kůrovce a orkánu Kyrill málem nepoznali. S tátou jsme si předem vše připravili (např.: na kterých nouzových nocovištích budeme stanovat, že budeme jíst outdoorové jídlo z pytlíku, co každý ponese atd.).

První nouzové nocoviště (jediná místa na Šumavě, kde smíte rozdělat stan jsou již zmíněná nocoviště), bylo právě na Poledníku a protože se stmívalo postavili jsme stan, nafotili pár fotek a šli spát. Noc byla v pohodě, ale ač bylo léto, teplota zde na vrcholu klesla dost pod bod nuly. Další den nemělo být hezké počasí, ale to se ukázalo až k večeru, na dalším nocovišti (na Bučině), kde jsme potkali milé stanující cykloturisty.

I když večer dost přšelo, tak nám moc chutnalo a dobře jsme se vyspali na další třicetikilometrový pochod. Když jsme se další den vzbudili, byla ještě mlha, ale už nepršelo. Celá cesta proběhla hladce a na dalším nocovišti, které bylo umístěno v příjemném lesíku, který již zmíněné nocoviště obklopoval. Ten den se s námi zase setkali ti cykloturisti, se kterými jsme se setkávali každý den, i když jsme vzdálenost, kterou oni ujeli museli překonat pěšky.

Další den jsme vyšli na horu Třístoličník (1333 m.n.m.), na kterou se vinula nepřátelsky vyhlížející cesta, kterou jsme však zdolali bez potíží. Ten den jsme spali u jezera Laka, od kterého jsme se vydali směrem k Lipnu do Horní plané, kde jsme naposledy přespali a odjeli zpět do Prahy. Vandr se mi moc líbil, protože mám rád přírodu a chvíle strávené v ní s rodiči.

David Sochor

Nejlepší prázdniny v Bulharsku 😊

Začátkem školního roku jsem letěla na 12 dní do Bulharska. V Bulharsku je to velice pěkné. Mají tam výborné jídlo, např.: Caca (malé rybičky), chobotnice a jiné. Zajímavé je, že v Bulharsku se domluvíte rusky a píšete azbukou. V moři můžete najít medúzy, které nedávají elektrický šok. Poznala jsem krásné město Primorsko, kde jsem bvdlela.

Zaujali mě tam semaforey, na kterých je, za jak dlouho bude zelená. Na náměstí bylo pódium, kde byli vystoupení. Tancovali tam z různých zemí, např.: Turecko, Slovensko, Rusko atd. měli tam výborné diskotéky, takže vám určitě doporučuji, abyste tam podívali, protože je tam zábava a hezcí plavčíci.

Maruška Štěpánová

Já a moje Já

Ahoj, jsem Anča, chodím do 7. třídy. Jsem vysoká asi 165 cm. Je mi 13 let. Mám hnědé vlasy a modré oči. Jsem světlý typ pleti. Líbí se mi zelená a modrá barva. Na sobě ráda nosím kalhoty a triko. Ve volném čase ráda tancuji a dělám atletiku. Mým oblíbeným jídlem jsou špagety. Ve škole mě baví tělocvik a matematika.

Ráda jsem ve společnosti, ale nevdám mi být sama. Baví mě poslouchat hudbu. Mou nejlepší kamarádkou je Martina Pacltová. Jsme kamarádky od první třídy. Když mám volno, tak si občas čtu. Jsem spíše noční sova než ranní ptáče. Myslím si, že jsem přátelská a je se mnou sranda. Vyhovuje mi, jaká jsem a měnit se nebudu.

Anna L. 7. třída

PLANETA ZEMĚ 3000

Jeden den v září jsme šli do libereckého Kolosea. Jeden muž a žena, povídali o ostrovu Madagaskar. Je to čtvrtý největší ostrov světa, na kterém žijí Malgaši. Jsou to černí lidé, velmi chudí, ale i když jsou chudí, tak se mají velice rádi a mají velice hodně dětí. Když nějaké dítě umře, nepochovajího do země, ale do krabic, které poté uloží do rodinné hrobky.

Jednou za čas vyndají staré, mrtvé, dospělé tělo a pozůstalí s ním chodí různě po vesnici na konci dne je veliká hostina pro celou vesnici. Pro mrtvého mají také něco na zub. Pro ty pozůstalé to taky bylo velice nákladné. Žijí tam také velmi zajímaví živočichové, endemiti,

Např. netopýr Madagaskarský, který je velice malý a žije jen na pár km². V Koloseu je to celkem malé a jsou tam velice nepohodlné židle. Mně osobně se to moc nelíbilo, protože to bylo hodně informací najednou a moc dlouhé. Měli tam ale hezké fotografie a videa.

Kristýna Huličková

Modrá je dobrá až do konce

Markéta Malá

17. 9. 2013 jsme jeli do Ostravy do Bludiště. Bludiště je fyzicko-vědná soutěž, kde soutěží dvě čtyřčlenná družstva v několika soutěžích. Prvním soupeřícím družstvem byli Lunkeřovičáci, nad kterými jsme vyhráli jen o chlup jen díky tajence. Druhým tým byl z Brna, Ice age team. Poslední byl Jeseník, který nás porazil.

Pocity byly všelijaké, ale nejvíce byla velká euforie a radost. I Po druhé jsme vyhráli, ale po třetí jsme prohráli což byla veliká smůla a byly i slzy, ale to nevadí pro paní učitelku i pro ostatní učitele jsme a vždy budeme vítězové. Ono i psychické vítězství něco znamená, ale je to málo oproti fyzickému vítězství.

Zpět do Liberce jsme jeli v noci, ale před Hradcem jsme zastavili, abychom oslavili naše vítězství. Oslava probíhala na benzinové pumpě. Oslava se velice vydařila, protože byla pěkná, ale rychlá.

Projektový den Matematika Rozumíme penězům 10. 10. 2013

Projektový den na matematice byl a bude zaměřen na finance. O čem to vlastně bude? Bude to o tom, jak pracovat s penězi, také o historii peněz. Bude se jim snažit porozumět.

První projektový den byl velice zábavný, jelikož jsme měli pár aktivit. Různě jsme si o nich povídali. Také jsme si ukazovali, jak naše peníze vypadají. Jedna aktivita, která mě bavila byla hra, kde jsme zjišťovali údaje.

Museli jsme zjišťovat co je na bankovce za obrázek a taky barvu té bankovky. Samozřejmě jsme museli i na kovových penězích zjišťovat obrázek.

Když už bylo půl hodiny před koncem, tak jsme si mohli vybrat téma, na které budeme dělat prezentaci. Poté, co jsme si vybrali téma, tak jsme se dozvěděli, že si příští projektový den napíšeme malý test z papírů, které jsme dostali. Už se těším na příště.

Matěj Pernekr

Můj víkend na Malé Skále

Jeden týden před harmonizačními dny jsme s mou rodinou a s přáteli jeli na Malou Skálu, kde se o týden později konaly i harmonizační dny.

Toto městečko je velice oblíbené a často sem jezdí rodiny. Protože bylo ošklivé počasí, nemohli jsme jet někam na výlet, a tak jsme

jen jeli vlakem na oběd do restaurace „U Zrcadlové kozy“.

Po obědě jsme se vrátili zpět a od devíti hodin jsme hráli zápas v ping pongu.

Nejdřív jsem nevěděla, proč restaurace dostala zrovna tento název, ale pak jsme viděli, že tu mají v ohradce dvě černé kozy.

Ráno jsme mohly se sestrou spát déle, protože jsme po předchozím večeru byly unavené. Moc jsem si to ale neužila, protože mě probudilo to, že po mně sestra hodila polštář a svého plyšáka.

Tento víkend se mi moc líbil a těším se, až tam příští rok pojedeme znovu.

Úřad práce

V polovině října jsme šli do budovy Sgroup, kde se nachází Úřad práce. Vedla nás p. uč. Bigelová. Pracovnice úřadu P. Prokešová si nás vzala do jedné místnosti a tam nám spustila prezentaci. Prezentace byla o tom co v životě chceme dělat a co k tomu potřebujeme. Dost zajímavé bylo 20 nejoblíbenějších, protože se tam umístila uklízečka před poslancem

Po prezentaci jsme dostali papír s 60 otázkami, které byly na interaktivní tabuli. Test byl zaměřen na to, co by nás bavilo např.: Baví mě vést skupinu. Měli jsme známkovat

1-5 a pět bylo nejvíc. Po testu jsme si mohli půjčovat desky, ve kterých byli povolání a informace o něm. Co je potřebné a co ne.

Postupně jsme chodili k p. uč. Prokešové, která nám radila různé školy.

Mě osobně vyšlo, že bych sem se měl zabývat ekonomikou a nějakou prací v televizi, např.: bych mohl být tvůrce reklamy, moderátor, redaktor. Doporučila mi obchodní lyceum, ale asi půjdu na technické lyceum.

Všichni jsme byli spokojení, protože jsme tam strávili 3 hodiny až na výjimky, že jim poradila dobře nebo špatně. Kdyby kdokoliv z vás si chtěl tento test vyzkoušet, tak tam klidně může zajít s rodiči.

Projektový den – DĚJEPIS

Pro letošní projektové dny jsem si vybral téma dějepis. Toto zaměření mě napadlo ze dvou důvodů, zaprvé mě zajímá dějepis jako předmět, ale také mě velice zajímá historie Liberce. Než vše vypuklo, zjišťoval jsem si mnoho věcí, jako například: ve kterých učebnách budeme, jaká bude náplň atd. Letošní rok je můj druhý rok s „projektáky“ a moc se na něj těším, protože loňské téma mě velice bavilo. Ráno se všichni od nás sešli v učebně výtvarné výchovy a pan učitel Bernátek nám nabídl témata, která se týkala historicky významných staveb Liberce, mezi kterými bylo například i nepřiliš staré obchodní centrum Ještěd.

V libovolných dvojicích jsme si každý vybral téma (např. já s osmákem Kryštofem máme téma vysílač Ještěd), na kterých jsme začali ihned pracovat. Ti rychlejší, kteří stačili zabrat počítače, se jali zjišťovat informace a hledat obrázky k jejich budově. Většina lidí hledala přes Google a Wikipedii a poté, co všichni skončili, pan učitel navrhnul, že půjdem na krátkou vycházku k radnici. Jelikož nebylo příliš slunečné počasí, tak se hodně lidem nechtělo, ale tato menšina byla naštěstí přehlasována, a tak jsme se ihned po zvonění vydali dolů z kopce směrem na náměstí.

Cestou jsme se o radnici dozvěděli mnoho informací, například, že je to kopie té Vídeňské, akorát v menším měřítku. Od této imponantní stavby jsme se vydali ke škole na oběd, kde celý tento projektový den bohužel skončil. Velice se už těším na další a také na samotný prezentační den.

David Sochor

Harmonizační dny

Když jsme vystoupili z autobusu, viděli jsme hodně malých chatek a dvě velké budovy. Po vybalení jsme šli do společenské místnosti, ve které jsme se dozvěděli, že to je zaměřené na M.A.S.H

Pak začala první hra. Stříkalo se vodními stříkačkami na vajíčka, která byla zabalená do papírového ubrousku. Účelem hry bylo týmově nasbírat co nejvíc vajíček. Já jsem měl hlavní úkol chytat, ty kteří měli plné stříkačky. Zastavit je se dalo tak, že se jim vytáhl šátek a ani museli vystříknout vodu ze stříkaček

Ale vše se neobešlo bez malých zranění. David měl rozseknutou ruku já jsem měl sedřené koleno, ale jen trochu a Vojta měl sedřený zadek.

Dále jsme dostali na vybarvení mandaly. dostal jsem malý papír, na kterém byl okopírovaný kruh, který jsme měli vybarvit tak jak se nám to líbí. Dostali jsme večeri byla dobrá. Po večeri jsme hráli na zvířátka. Hra spočívala v tom, že jeden z nás půjde dovnitř do kruhu. A ostatní museli předvádět zvíře než najde toho, kdo zrovna předvádí.

Řekli nám že jedna skupina se ztratila v lese. A mi ji musíme najít. Když jsme došli na místo, jsme uviděli. Kristýnu, jak leží na zemi. Zjistili jsme, že má zlomeninu stehenní kosti. tak jsme šli najít klacky na nosítka. Protože se Kristýna bála, tak jsme ji vyměnili za Políska. Šlo nám to dobře ale jednou jsme zapomněli Davidovi říci, že jeden pařez a jak skončil pařez, tak skončili David v ostružinách.

Pak jsme šli do naší chatky, lehli si a tak skončil první den.

Michal Martenek

Můj projektový den

Přihlásil jsem se na zeměpis, protože mě to zajímalo a taky že mě to s panem učitelem Javůrkem baví a vždycky vymyslí hodně zajímavý plán.

Den před prvním projektovým dnem jsem se dozvěděl, že hned půjdeme do Boskovských jeskyň ten následující den, protože v jeskyních přezimují netopýři a než by byl další projektový den tak by tam už byli a hlídači by nás nepustili dovnitř.

První projektový den jsme měli sraz před vlakovým nádražím, ale já a jeden můj kámoš jsme měli sraz kousek od nádraží a poté bychom tam došli. Jelikož jsem byl moc rychlý tak jsem došel až k tomu kámošovi domů a těsně před vchodem jsme se střetli. Ještě jsme

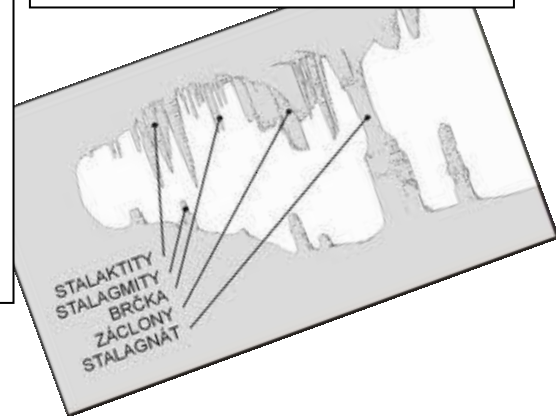
šli do Billy pro pití, která je kousek od domu kde bydlí kámoš. Pak jsme došli na vlakové nádraží, kde už skoro všichni účastníci zájezdu čekali, ale pan učitel nikde. Během chvilky všichni účastníci došli a nakonec dorazil i náš pan učitel, který se tam objevil na minutu přesně.

Nejdřív jsme jeli vlakem, poté autobusem a nakonec znova vlakem. Když jsme dorazili na zastávku. Kde jsme vystupovali tak zastávka byla jedna zamčená dvoupatrová budova, která měla jednu malinkou čekárnu, kde stály 2 židle a 1 stůl takového starého typu, který se lehce rozbíjí, ale my jsme ho naštěstí nerozbili. Došli jsme na křižovatku, a rozhodli pro delší cestu.

Zanedlouho jsme došli až ke vstupu do jeskyň. Čekali jsme asi 2 minutky až odejde skupina seniorů. Poté si nás vyzvedl průvodce, který nám ukázal mapu, a pak nás provedl jeskyněmi. Je tam největší jeskyní jezero, ke kterému je vstup přísně zakázán. Viděli jsme spoustu stalaktitů a stalagmitů a stalaktátů. Také jsme viděli spoustu druhů kamenů a 1 malého netopýrka.

Moc jsem si to užil!!! :D

Petr Svoboda 8.třída

Harmonizační kurz

Tomáš Lukášek

Já si myslím, že se letošní harmonizační kurzy, které proběhly v 1. říjnovém týdnu, velice povedly. Bylo dokonce i zajímavé téma, ke kterému byly velice zajímavé hry.

Hned po příjezdu nám pustili seriál M.A.S.H, který nás naladil do téma harmonizačního kurzu. (M.A.S.H je polní nemocnice, které byly v Korejské válce).

Většina her se odehrávala v přírodě a nejhezčí byla noční bojovka, při které jsem měli zachránit čtyři naše kamarády, kteří měli hrát že mají zlomenou nohu. Moje skupina zachraňovala Ondru Folprechta, jenž skákal parkur a nechtěně spadnul na pařez. Po dlouhé době jsme ho konečně našli, udělali jsme mu dlahu z klacku a šátků. Naložili

ho na nosítka, vyrobená z dvou klacků a lana. Nosítka chvíli sloužila dobře, ale poté, co se klacky rozlámaly na několik částí, jsme Ondru museli zpátky odnést na rukou.

Další den jsme hráli další hry a moc se mi líbily, jako celý harmonizační kurz, také doufám, že se líbily všem dětem z Doctriny i kantorům.

1. projektový den - Zeměpis

O obsahu I. zeměpisného projektového jsme se dozvěděli den předem odpoledne. Do tohoto „projektáku“ jsem se přihlásil kvůli tomu, že se mi velmi líbilo téma. Ráno jsme vlakem odjeli do Jesenného, což byla cesta trochu dobrodružná, poněvadž jsme mnohokrát přestupovali.

Když jsme došli k Bozkovským dolomitovým jeskyním, přivítal nás moudrý a vědomostmi plný pán. Vysvětlil nám chemický rozklad jeskyň a jejich vytvoření. Pak konečně přišel okamžik, na který jsme se všichni moc těšili. Pán otevřel vrata a my vkročili do překrásného díla přírody.

V jeskyni byl příjemný chládek, který je zde po celý rok. V jeskyni bylo plno chodbiček a a menších jeskyň. Byly zde i velmi prudké kolejnice, které sloužily pro přepravu nákladu. V jeskyni

byly betonové chodníky a zábradlí zabráňující pádu a skluzu v jeskyni. Jeskyně byla rozdělená na několik dalších jeskyních, které se jmenovaly po nálezci a podle jejich charakteru. V jeskyni byly i krápníky. Když pán zhasl a rozsvítil ultrafialové světlo, krápníky svítily!

Co však bylo nejpěknější, to bylo jezero s čistou, průhlednou vodou. Velice špatně šlo určit hladinu. Voda byla pitná a plná mincí, co tam hodili předchozí návštěvníci. Jeden spolužák byl neukázněný a do druhé části jezera (tam se nic házet nesmělo) hodil jednorunu.

Cesta zpět byla velmi bahnitá. Zamazali jsme si obuv a pokračovali do železniční stanice Jesenný. Tam se zjistilo, že kvůli chybě pokladní (dráhy v to mají pěkný

nepořádek).

Tak jsme hráli na schovávanou a jeden žák šesté třídy vlezl do prázdné popelnice na papíry a nemohl vylézt.

Po pár desítkách minut přijel osobní vlak z Tanvaldu a my jsme se dostali do Železného Brodu, odkud jsme přestoupili na vlak do Turnova, kde čekal autobus náhradní autobusové dopravy. Tak jsme se dostali do Liberce a zde jsme se ve škole rozešli.

I. projektový dne se mi velmi líbil a těším se na další projektový den a zážitky.

Matouš Balda, VII. třída

Návštěva V-klubu se 7. třída

18. října v pátek jsme šli se třídou do V-klubu. Většina z nás moc nevěděla co to je, protože paní učitelka to nechala jako překvapení. Když jsme vešli dovnitř, uvítal nás muž s ženou, kteří se nám představili jako Kuba a Jana. První aktivita, kterou jsme dělali, byla na naše vzájemné představení. Každý z nás si na sebe nalepil kousek izolepy a pak jsme různě chodili, a ptali se

ostatních na věci, které jsme o nich chtěli vědět a když nám odpověděli tak jsme jim napsali jedno písmeno z jejich jména. Ten kdo měl celé své jméno, mohl si sednout. Hráli jsme ještě spoustu dalších her, a přestože jsme z počátku mysleli, že to bude nuda, tak nás to bavilo. Poslední aktivita bylo stavění věže ze tří brček, dvou špejlí, novin a

izolepy. Museli jsme při tom mlčet, ale to nám ani moc nevadilo, protože jsme si předem mohli domluvit taktiku. Skupině, která vyhrála, naměřili 3,5 metru. Po této aktivitě jsme odešli zpátky do školy, ale půjdeme tam prý ještě dvakrát. Myslím, že je to dobře, protože naše třída by potřebovala se ještě trochu stmelit.

Martina Pacltová

Harmonizační dny

Odpoledne jsme přijeli do areálu Ara, který byl umístěn v kopci pod lesem na louce. Každý začal spekulovat, jak se vůbec vejdemo do malých chatiček, které byly umístěny pod hlavní budovou. Bylo tam také velké hřiště na volejbal, hodně staré bez sítě. První den, co jsme se ubytovali, všichni vedoucí se nám představili a řekli nám že, tyto harmonizační dny budou ve stylu *MASH* což byla polní nemocnice ve válce. Po zhlédnutí filmu nám instruktoři pustili pasáž, že budou k večeři vajíčka a na toto téma je i následující hra. Hra byla o tom že po celém areálu Ara byla po stromech rozvěšená vajíčka, která jsme museli postříkat vodou z injekční stříkačky. Rozdělili jsme se do 4 týmů a začalo se.

Já osobně jsem byl v týmu žlutých. A abych nezapomněl každý měl šátek za pasem a když vám ho někdo vzal museli jste vystříknout všechnu vodu na zem. Po dohrání hry jsme měli nějaký čas na sebe. Já a kluci jsme si většinou povídali různé blbosti. Po volnu jsme měli menší večeři, která se skládala ze zdravé výživy. Po jídle si paní Hulienová (pan učitel Javůrek) vybrala 4 dobrovolníky a šli do lesa. Po chvíli nám oznámili, že se 4 dobrovolníci ztratili, a tak jsme šli za nimi. Když jsme tam došli, ošetřili, jsme je samozřejmě jen jako a vyrobili nosítka a odnesli je do tábora, kde si všichni dali večeři, což byla rýže a omáčka. Večer se nic moc nedělo, protože všichni byly unavení a šli spát.

Ondřej Ducháček

Den ve V-klubu

Do V-klubu jsme šli ráno v 8:00h. Myslím, že nikoho by nenapadlo, že v tak starém ošklivém domě může být tak útulné místo. Ve V-klubu jsme, jakmile jsme dorazili, začala hned první aktivita. Smyslem aktivity bylo položit někomu otázku, a když nám odpověděl tak jsme mu napsali jedno písmenko a ta písmenka pak utvořila jeho jméno. Další aktivitou bylo ve skupinách postavit věž z papíru, aby držela sama. Bylo to velmi zábavné až na to že jsme nemohli u toho

mluvit. Naše skupina byla v této aktivitě poslední, protože nám ke konci celá věž spadla na zem. Velmi povedené to bylo. Měli jsme chvíli pauzu a pak začala další aktivita. V té aktivitě šlo o to, že jsme byly, rozděleni do dvou skupin a každý dostal nástroje a museli jsme podle toho, co řekli hrát. To bylo méně zábavné. Poslední aktivita byla, že jsme se zase rozdělili do skupin a dostali jsme na papíře napsaný problém a museli jsme ho ve scénce vyřešit. Celkem to ušlo. Celý den se mi líbil a nejen

proto že to bylo místo školy a těším se na příště. Anna 7.tř

Existence boha

V pondělí 23. 9. jsme byli na představení Tučňáci na Arše. Většina příběhu se odehrávala na jevišti. Inspirací byl biblický příběh ze starého zákona-potopa světa. Dohromady bylo herců šest. Děj této divadelní hry nebyl zase tak zajímavý, ale vtipy vyvažovali divnou atmosféru, která tam panovala.

Mě nejvíce zaujal kostým mravence. Hlavními postavami byli tři tučňáci. První dva byli milý, ale třetí chtěl pořád ty dva něčím poštuchovat. První dva tučňáci vyrobili z květinového kapesníku motýla, ale ten třetí si myslel, že je to opravdický motýl a chtěl ho rozplácnout nebo rozsednout.

Kulisy se měnily velice zvláště, ale použití kulis se mi nelíbilo, ale použili je velmi parádně, ale největší triumf- věta pana prezidenta „Tak pane redaktore“ a také upravená česká hymna „a to je ta země zasněžená“. Divadelní hra nám ukázala, že v existenci boha můžeme věřit, ale také, že je přímo v našem srdci.

Markéta Malá

Planeta země 3000

Ve středu jsme šli na zajímavý pořad Planeta Země 3000 téma: Madagaskar. Byli tam moderátoři, kteří mi nebili sympatičtí, protože měli divné hlasy a co se mi na filmu líbilo? Zvířata. Třeba skotačivý lemuři, zvíře které je ošklivé a když na někoho prý ukázal prostředníčkem znamená to že brzy dotyčný umře. Také mě zaujalo, jak nakládají se svými mrtvými vyndaj z hrobky a jdou s ní po

Malgaši snědí za rok 300 kg rýže. Díky filmu jsem si uvědomila, že mám být ráda, co mám, protože ty děti mají hlad, žízeň, zábavu mají jenom v pátek, např.: kino (ale byla to televize). Musím říct, že Galapágy byly lepší než Madagaskar, protože minule bylo více popsána příroda, ale v Madagaskaru byla taky, ale ne tak moc zajímavá.

Maruška Štěpánová

Srandovní výlet do Lešan

V úterý vyrazila 8. a 9. Třída společně na celodenní výlet. V 7:45 přijel autobus a jeli jsme. Cesta byla velice zábavná, protože jsme tam dělali různé blbosti. V půlce cesty jsme zjistili, že nejedem do Lešan, protože měli zavřeno. Tak místo v Lešanech jsme skončili v Praze. Byli jsme na výstavě letadel a moc mě to nezaujalo, jenom jsem jen tak chodila. Když jsme si všechno prohlédli, tak jsme vyrazili zpátky na autobus. Když jsme si všechno prohlédli, tak jsme vyrazili zpátky na autobus.

Když jsme si všechno prohlédli, tak jsme vyrazili zpátky na autobus. Poté, když jsme přišli do autobusu, tak nám řekl pan učitel Bernátek, že jedem na Žižkov, kde byla výstava uniform, zbraní atd. když jsme odešli z té výstavy, tak jsme se šli kouknout na sochu Jana Žižky. Bylo to hezké a velké. Poté jsme šli na Václavské náměstí, kde jsme měli 20 minut volno. Když uběhlo 20 minut, tak jsme všichni šli na autobusové nádraží, kde na nás čekal náš milý autobus. Pak jsme jeli do Liberce, kdy cesta byla velice veselá.

Maruška Štěpánová

Drakiáda s prvňáčky

V pátek 25. října 2013 bylo naplánována další akce s prvňáčky. Tentokrát jsme měli jít pouštět draky. Po druhé vyučovací hodině jsme se pro prvňáčky vypravili. Se zajímavými barvami a obaly jsme došli na hřiště Broumovská.

Tam se to různě zabarvilo! Samé látky, obaly a tyče! Jedna dívka si přinesla velkého drak, kterého mnozí označili za „rogalo“.

Vítr moc silný nebyl, ale slabý také ne. S mým prvňáčkem Ondrou jsme dlouhou dobu měli „konstrukční problémy“. Poté, co jsme draka konečně správně sestavili, pokusili jsme se jej nechat vzlétnout.

Já jsem draka dlouho nepouštěl, (a když už, tak v daleko jiném prostředí). Náš drak vůbec nechtěl vzlétnout. Ať jsem tam

tančil jak chtěl, drak ne a ne vzlétnout. Spolužačka se mi snažila pomoci, ale marně. Mezitím jsme spatřili „rogalo“ létající vysoko nad zemí, přelétnutí jiného draka nad silnicí a jeho následný pád. Opravdu za celou dobu se nám nepodařilo, aby drak vzlétl. Co bylo zajímavé, že stejného draka měli i jiní a též jim nevzlétl.

Můj prvňáček to však nesl statečně. Neplakal, jen byl trochu smutný.

Došli jsme k budově prvňáčků, rozloučili jsme se s nimi a šli na oběd.

Setkání se mi líbilo, i když jsem měl na sebe vztek, že drak vůbec nechtěl vzlétnout.

Matouš Balda, VII. třída

Educa

Educa je přehlídka škol a povolání. Koná se každý rok v Tipsport aréně. My jako 9. třída jsme se účastnili této přehlídky. Opět nás vedla P. u. Bigelová. Po příchodu jsme dostali volno na prohlídku škol. Já jsem se šel podívat na mnoho škol, byli tam různé odborné střední školy a samozřejmě i gymnázia. Jeronýmova škola, Obchodní Akademie, Průmyslová škola a mnoho dalších

Byly tam různé programy, aby ta škola zaujala. Zrovna když jsem procházel školy tak na pódium nastoupil známý zpěvák Ben Cristovao. Celá hala byla v úžasu především dívky, a tak hudba nachvíli zvítězila nad touhou po vzdělání.

Vystoupení skončilo a já potkal svůj kamarádka a chtěl jsem jí ukázat co mě dost nadchlo. Šli jsme ke stánku IQpark a oba jsem si stoupli na bedýnku a chytli jsem se kovové kuličky. Pán ze stánku začal tím přístrojem točit a my jsme se nabili statickou elektrickou. Po nabití jsme k sobě dali 2 prsty a viděli jsme statickou elektřinu. Docela dost to bolelo, ale moc jsem to nevnímal, protože jsem pospíchal na sraz před Tipsport arénu kde čekala P. u. Bigelová. Ta se nás ptala jak se nám to líbilo a jakou jsme si vybrali školu. Já nejsem pořád rozhodnutý, ale doufám, že brzy budu.

Martin Řezáč 9.A

Letecké a vojenské muzeum v Praze

Po příjezdu do prvního muzea v Praze jsme se všichni shromáždili na velkém nádvoří a rozdělili se každý do malých skupinek. Během prohlídky se mně nejvíce líbila vystavená nerekonstruovaná letadla, která byla někdy i poničená, ale i letadla nebo vrtulníky, které vypadaly ve slušném stavu. Viděli jsem tam také letadla s různými motivy, např: letadlo se špičkou namalované jako orel nebo žralok. V tomto rozsáhlém komplexu byly také tři hangáry se starými letadly.

Po odjezdu začal každý spekulovat, jak vlastně bude vypadat další muzeum. Když jsme přijeli na místo, vystoupali jsme do prudkého kopce, kde bylo v polovině muzeum vojenské techniky.

Po příchodu do velké haly, která byla z mramoru, odložili jsme si oblečení a batohy a rozdělili je do dvou skupin. Osmá a devátá třída a šli jsme. Devátá třída vystoupala do prvního patra po schodech. Osmá třída zůstala dole a začala nám prohlídka, sice bez průvodce což nikomu nevadilo. Ve spodním patře byla většinou děla a staré zbraně či oblečení a výzbroj pro tehdejší vojáky. Po asi půl hodině jsme se prohodily. Ve druhém patře byly naopak novější zbraně obleky sem tam i nějaké ty fotky s velkým množstvím zbraní. Mně na tomto muzeu nejvíce zaujalo velké množství zbraní které známe ze slavných filmů nebo dokumentů a nebo z video her. Tato muzea sice nebyla pro dívky , ale přece jenom něčeho se dívky zastavili a

se určitě u něčeho zastavily a pobavily se. Po příchodu do velké haly, která byla z mramoru.

O. Ducháček

Martina Pacltová

2. projektový den

6. 11. se na naší škole konal už 2. projektový den a mé téma byl Přírodopis- zdravá výživa. Vybrala jsem si ho, protože bych se o tomto tématu chtěla dozvědět víc. Jako první jsme si počítali své BMI, u čehož mě překvapilo, že nám skoro všem vyšla podváha. Poté jsme pracovali ve skupinkách, do kterých jsme se rozdělili předešlý projektový den. Já jsem byla ve skupině Diety, a dostala jsem za úkol vybrat

plusy a mínusy diet. Šlo nám to docela špatně, protože jsme si některé údaje potřebovaly vyhledat na PC, a počítačová učebna byla úplně plná. Nakonec nám pan učitel Jindra přinesl notebook, jenže dost dlouho trvalo, než ho připojil k internetu. Stihla se u něj vystřídat jen jedna z nás a pak přiběhl Čenda, který nám oznámil, že paní učitelka Šilhánová vzkazuje, že už máme jít zpátky.

Dole měla většina skupinek už hotovo, takže jsme svoje práce musely odevzdat, přestože jsme skoro nic neměly. To, co mě nepotěšilo, bylo, že jsme dostali dva domácí úkoly, i když musím uznat, že to bylo lepší než minule- to jsme jich dostali víc. Každopádně se těším, až bude další projektový den, protože máme jen čtyři hodiny a je to o dost zábavnější než vyučování.

Návštěva v muzeích

V Praze jsme se dozvěděli, že nepojedeme do Lešan, ale pojedeme do jiných dvou muzeí.

První muzeum bylo zaměřené na letectvo. v muzeu jsme šli do hangáru, ten hangár byl zaměřen na první světovou válku. Viděli jsme leteckou pumu. V hangáru převažovali stíhací letouny a jedno parašutické. V hangáru se mi nejvíce líbilo letadlo Německé. Po cestě do druhého hangáru jsem viděl raketu, radar a protiletadlové dělo.

Druhý hangár byl všeobecný. Viděli jsem letce, jak se oblíkali, a také kokpit v letadle. Nejvíce mě zajímaly vrtulníky. Nejstarší vrtulník vypadal jako krabice s vrtulí. Další vrtulníky byli vymakanější a víc vyzbrojené

pak došlo na stíhačky. Nejvíce tam byly vidět ruské stíhačky Migy. Ale k zahlédnutí byly i české

na modernějších stíhačkách taková dlouhá dutá tyč-to byl radar. Ve třetím hangáru bybi starší stíhačky.

Když jsme došli do druhého muzea, viděli jsme tank T-34-85 a hamr. Bylo to zaměřené na první a druhou světovou válku. První světová válka mě moc nezajímala. pak bylo založení Sokola. v druhém patře byla druhá světová, ta mě moc zajímala, třeba uniformy vojáků a jejich zbraně.

Šli jsme na Žižkův vrch. Byla vidět krásně Praha. Žižkova socha byla velká. Dohodli jsme se, půjdeme na Václavské náměstí. Po tom jsme došli k autobusu a dojeli jsme šťastně do Liberce.

Michal Martenek

1. Projektový den - Dějepis

Já jsem se přihlásila na projektový den dějepisu. Naším úkolem je zjistit, jak vypadalo naše bydliště předtím a vybrat si nějakou velice známou budovu, například Plazu, Forum a podobně. Naše bydliště byla samostatná práce, ale známou budovu jsme dělali ve skupinách. Já byla ve skupině s Eliškou Lukášovou a Romanou Hrnčířovou.

Po rozdělení jsme dělali své úkoly na počítačích. Hledali jsme na internetu, někdo už dělal i návrhy na závěrečnou prezentaci. To jsme dělali zhruba tak tak 2-3 hodiny. Když jsme měli chvilku času (o přestávce), tak jsme si s holkami povídali či hledali, v knížce, kde byly dějiny Liberce. Pak už jsme museli zase pracovat.

Na závěr jsme se šli na budovy zblízka – šli jsme ven. Abychom nešli hladoví, někteří z nás si dali ještě předtím jídlo. Vydali jsme se k radnici. Pan učitel Bernátek, který vedl tento projektový den, nám povídal o tom, jak to tu vypadalo předtím.

Jelikož už nám nezbyl čas, tak jsme se vrátili do školy, šli jsme na oběd a tímto ukončili náš první projektový den.

Anet D.

Cukrářství a pekařství Bláha

V pekárně pana Bláhy jsem měl menší exkurzi.

V sobotu 26. 10. jsem slavil oslavu 14. narozenin. Všecky mlsoty jsem si připravoval sám, ale zapomněl jsem na malé zákusky. Moje mamka je zaměstnaná u pana Bláhy na cukrářské expedici a ten den byla v práci.

Ráno v 8 hod. mi zavolala, abych si k ní do práce přišel pro ty mini zákusky. Když jsem dorazil, navrhla mi, jestli se nechci podívat, kde pracuje a kde se vyrábí zákusky.

Její nadřízený mi podal bílý plášť a v legraci mi řekl, že kdyby se někdo ptal, kdo jsem, tak mám říct, že jsem ze Zemědělské a potravinářské inspekce.

Mamka mi ukázala expedici, kde se každé ráno od 3hod. Expedují zákusky a dorty k zákazníkům pana Bláhy. Ukázali mi obrovské lednice, kde se uchovávají zákusky a dorty v chladu.

Potom jsem viděl dílnu, kde se zákusky a dorty vyrábí, a kde také mají veliký nahřívací kotel plný tekuté čokolády a spoustu dalších strojů.

Potom si mě vzal mamky nadřízený a ukázal mi pekárnu a stroje na pekařinu. Je tam rohlíkovač, míchací zařízení, kotel s kváskem a Šobrovských pecí. Taký kráječka a balička chlebu, vek, vánoček a jiného zboží, které je potřeba nakrájet nebo zabalit. Kráječka koláčů a spoustu jiných strojů pro usnadnění práce.

U pece na chleba mají pás, na který se vyklepe těsto z ošatky. Pás pak zajede k patru, do kterého patra to chtějí dát do pece. Dvířka v peci se otevřou a pás zajede dovnitř, poté se pás zapne. Pás tam začne skládat těsto a pomalinku se začne vysouvat. Když už se těsto upeče, tak pás pomalu vjede dovnitř a začne se točit dozadu, tím se docílí toho,

Že se upečené těsto bude nabírat na pás. Pekaři je seberou.

Mamka mi dala do dortové krabice mini zákusky a pak jsem utíkal domů. Moc se mi exkurze líbila a měl jsem z ní dobrý pocit. Rád bych si to někdy zopakoval.

Matěj Pernekr

Muzea v Praze

V Praze je spousta muzeí, ale my 8. a 9. třída jsme se zaměřili na vojenská. Nejdříve jsme měli jet do velkého vojenského muzea v Lešanech, kde jsme se mohli osahat různé zbraně atd., ale měli tam nějaké problémy tak jsme jeli do Prahy. Cesta trvala cca hodinu, kdy jsme dorazili na naši první zastávku – muzeum v Kbelích.

Je to muzeum dohromady s letištěm, ve kterém je spousta letadel a jejich vybavení. Byla tam malá, velká, útočná, nákladní, bombardérské letadla, také tam byly různé kulometry, či granátometry, které se připevňují na letadla.

Jsou uskladněny ve třech velkých hangárech a ve dvou menších hangárech. Trvalo mi celkem dlouho, než jsem si prohlédl a přečetl vše možné, poté jsem dostal hlad a chtěl jsem si koupit nějaké jídlo ve stánku, který tam stál. Jelikož jsem si zapomněl peněženku v autobuse, tak jsem si nic nekoupil. Pak jsme se sešli a šli jsme do autobusu, abychom se dostali do dalšího muzea, které už nebylo tak dobré jako v Kbelech.

Cesta trvala cca 15 minut, když už jsme dorazili začalo svítit sluníčko a nastalo vedro. Muzeum na Žižkově je o historii

zbraní, dalo by se říci. Bylo tam spousta pušek, granátů, min, pár děl a pár vymodelovaných bitev (např.: bitva v Normandii ve Francii). Jak jsem říkal, tak mě to moc nebavilo a jen tak bez duše jsem se procházel. Vyšplhali jsme se k pomníku Jana Žižky, kde slunce páliło.

Ke konci jsme, měli rozchod na "Václaváku", abychom se naobědvali. Vestou zpět do Liberce jsem poslouchal písničky a napůl spal. V Liberci bylo hrozné vedro, tak jsem upaloval domů.

Petr Svoboda 8.třída

Projektový den: zdravá výživa

Právě proběhl druhý projektový den. Já chodím na přírodopis, kde je téma zdravá výživa. Začátek jsme strávili tím, že jsme se přemístili do už připravených skupin. První byla anorexie další obezita, pak diety a poslední zdravá výživa a energetické hodnoty, kde jsem byla i já. Paní učitelka nám dala úkoly, které jsme měli vypracovat do konce hodiny. Mezitím jsme se změřili a zvážili a to bylo pro mě největší trauma. Z připravených údajů jsme si vypočítali naše BMI. Zás tak hrozné to nebylo, takže jsem pokračovala v rozdělané práci.

Koukala jsem se do energetických tabulek a divila se, jakou energetickou hodnotu mají jídla, které si někdy dám. Pak jsme měli odevzdat připravené práce, které jsme měli dělat doma. To už jsem byla zaskočená hodně, protože jsem to nějak nepochopila, takže jsem schytala mínus. Myslela jsem, že to bude zábava, protože mě tohle téma baví, ale nakonec je to hodně o nervy a paměť, abyste neudělali něco špatně a nic nezapomněli.

S.Bošuková

Nový začátek?

Aneta Drahoňovská

Od začátku školy jsem si hned všimla na naší škole několika změn. Několik tříd bylo vymalováno, například naše 7. třída a, nebo třída 9. třídy. Další změna tu je u naší třídní učitelky, která se vdala a jmenuje se Řebíčková. Pro mou třídu se tu stala taky změna. Ano, stali jsme se patrony prvňáčků. Hned druhý týden, co začala škola, jsme byli u prvňáčků. Vylosovali jsme si každému kartičky, na kterých byly různé obrázky. Prvňáčci měli ty samé, tak že když jsme šli před tabuli a řekli, co je na obrázku, ten prvňáček, co měl to samé, se k nám přidal. Když už jsme se všichni rozdělili, tak jsme si každý měli obtáhnout svou ruku, a vybarvit ji a nakreslit na ni svůj portrét. Hned poté jsme se, fotili.

Ke mně, byla přiřazena holčička jménem Anička. Musím přiznat, že když jsme se o této akci dozvěděla, trochu jsem se bála, protože patřím spíše k těm tichým typům. Měla jsem tedy pocit, že si toho moc neřekneme. Ale Anička je velice aktivní a jsem ráda, že mám zrovna ji.

O mém já

Jmenuji se Aneta, ale přátelé mi říkají Anet. Je mi 12 let a chodím do 7. třídy. Jsem spíše společenský typ, ale když jsem někde nová, tak spíše vypadám jako samotářka, ale to vážně nejsem. Hodně mě baví sport, nejsem nějaký pecivál. Také proto hraji basketbal. Ještě předtím jsem chodila na gymnastiku a na tanec, přesněji hip-hop. Ale nezajímá mě jenom sport, ale i hudba.

Chodím tedy už rok do Zušky(základní umělecké školy), kde hraji na kytaru.

Jinak co dělám ráda ve volném času? Rozhodně poslouchám hudbu. Nenastane den, kdy bych si nepustila ani jednu písničku. Vážně ne. A samozřejmě bych nebyla „normální“, kdybych nechodila sem tam na počítač. Ano nejsem výjimka.

Moje oblíbené jídlo a barva?

No, má nejoblíbenější barva je modrá, šedá, bílá či černá. A jídlo? Myslím, že jsou to sladké věci, ale i ovoce si neodpustím.

A jistě pár mých vlastností. Když píšu o sobě. Jsem trochu náladová, společenská, zábavná, ale i v několika směrech nešikovná. Také mám někdy takové pocity, že všechno musím mít perfektní, ale to vážně nemám.

Tak tohle jsem já. A.D.

Rozhovor s 6. tř - Harmonizační den

Kde jste měli harmonizační dny? Ve škole nebo na Malé skále?

Robert: Na Malé skále

Bára: -//-

Co jste měli za téma?

Robert: M*A*S*H

Bára: -//-

Co se vám líbilo, nebo naopak nelíbilo?

Robert: "Miss a missák"

Bára: Líbily se mi hry, nechutnalo mi jídlo k obědu

V kolik jste šli spát?

Robert: Ve 12 hodin večer

Bára: Kolem 11. hodiny

Chutnalo vám jídlo z Anandy?

Robert: Ano

Bára: Ne

Děkujeme za rozhovor:

Robert Doan

Bára Frintová

Aneta Drahoňovská

PROJEKTOVÉ DNY, POHODA, KLÍDEK A TABÁČEK

Bylo tam dvacet pět otázek a já jsem odpověděla asi jen na dvacet. Dostala jsem z toho testu dvojku a paní učitelka ty známky dala na gradebook. Poté byla přestávka.

Další hodinu jsme si povídali, jakou bychom měli mít prezentaci a jak ji udělat. Další hodinu po přestávce jsme ji udělali, tedy jak kdo chtěl, protože to někdo mohl dělat doma. Čtvrtou hodinu jsme měli volno. Někdo si hrál na mobilu, někdo se díval na videa nebo si četl. Zkoušeli jsme si testy ohledně financí na interaktivní tabuli. A konečně šli na obě. :D

Kristýna Huličková

Ve středu na 2. projektovém dnu jsem nejprve sedě-la a poté jsem se začala bavit se spolužáky. Najednou zazvonilo. Paní učitelka přišla do třídy a začala dělat absenci.

K našemu úžasu nikdo nechyběl a to byla paní učitelka velmi ráda a rozdala nám testy. Protože jsem na matematice, kde je téma

„ROZUMÍME PENĚŽŮM“, bylo to samozřejmě o financích. První projektový den nám paní učitelka rozdala papíry, z kterých jsme se měli učit na test. Naštěstí ty papíry zapomněli dva lidé, tak jsme je mohli používat při testu ☺. Byla jsem ráda a začala jsem psát.

Rubrika

Kulíšek nejmenší

Jedná se o malou sovičku.

Kulíšek nejmenší měří pouhých 16 cm, což je sotva velikost třeba špačka. Rozpětí křídel je 34-45cm.

Barva jeho peří je tmavě hnědá s výraznými bílými či žlutobílými skvrnami, spodek je světlí s podélnými tmavými proužky. Samec a samice se navzájem neliší, mláďata jsou pouze tmavší. Let kulíška je vlnkovitý,

v období hnízdění létá i ve dne. Hlas-jednoslabičné opakované „gyyg“, připomínající pískání hýla obecného. Často také řada stoupajících tonů „diy y y“, které ke konci znějí falešně.

Anna Langrová 7. třída

Zdroj: Encyklopedie Ptáků

Halowenská Zoo

V pátek 1. listopadu jsem šla sama do Zoologické zahrady v Liberci. Do zoologické jsem šla sama. Asi v půl šesté jsem přijela k zoo a tam byla velikánská fronta až k tramvaji. Vzhledem k tomu, že tam můj táta pracuje tak, jsem nemusela čekat frontu, ale mohla jsem jít do předu. V zoo byla už tma a všude tam byly vydlabané dýně. Bylo to celé osvětlené zapálenými pochodněmi. V 18:00 h. bylo cvičení slonice Rány. Na to jsem nešla, protože jsem to viděla už hodně krát a hlavně tam bylo tolik lidí, že bych se tam stejně nevešla.

Dále tam v 18:30 bylo cvičení lachtanů, u kterého jsem pouze slyšela pokyny pro lachtany. V 19:00 byla ohnivá show, kterou jsem viděla. Byla moc pěkná. Celkem se mi ten večer líbil, ale byla trochu zima a těším se na příští rok.

A. Langová

Projektové dny- rozhovor se 6. třídou

Jaké jste měli téma?

Pavλίna Cinkánová:
Přírodopis- Zdravá výživa

Vašek Roženský: Dějepis

Co jste dělali?

P.C.: Počítali jsme si své BMI a ve skupinkách jsme si zjišťovali věci o zdravé výživě, anorexii, bulimii, obezitě a sestavovali jsme pyramidu zdravé výživy.

V.R.: Fotili jsme různá místa v Liberci.

Vybrali jste si tohle téma dobrovolně, nebo na vás zbylo?

P.C.: Jo dobrovolně.

V.R.: Jo.

Jaké máte dojmy?

P.C.: Jo dobrý.

V.R.: Dobrý.

Je něco, co se vám tam nelíbí?

P.C.: Nic.

V.R.: Elina a Romana.

Představovali jste si to tak?

P.C.: Jo

V.R.: Emmm... jo.

V kolik hodin jste skončili?

P.C.: V 11:30

V.R.: V 11:40

Rozhovor

Připravil jsem si pro vás rozhovor s Davidem Sochořem.

T: Co si nejvíce přeješ k vánocům? D: K Vánocům bych si přál Lego Star wars – Válečná loď republiky. **T: Na co se nejvíce těšíš na zimu?** D: Nejvíce se těším, až si budu moct zalyžovat. **T: Kde budeš lyžovat?** D: Na rakousko-švýcarských hranicích ve středisku Samnaun. **T: Budeš v tomto středisku poprvé, nebo už jsi tam byl?** D: Pojedu tam asi už po sedmé. **T: Jaké tam**

míváš sněhové podmínky? D: Pokaždé tam je prašan a krásně urolbováno. **T: S kým tam jezdíš?** D: Pojedu tam se strejdou a dědou? **T: Budeš v zimě chodit do pavoučků, předpokládám že ano, a jak často?** D: Ano do Pavoučků budu chodit i v zimě a dvakrát týdně. **T: Máš v zimě nějaké lezecké závody, pokud ano jak se jmenují a kolikrát bys na nich chtěl skončit?** D: Zrovna nedávno skončil Tendon Cup, který začne boužet až v březnu. **T: Chtěl bys vylézt nějakou**

cestu, máš nějakou vyhlídnutou? D: Zrovna žádnou cestu vyhlídnutou nemám. **T: Víš, že hodně rád čteš, ke které knize se nejvíce vracíš?** D: Moje nejoblíbenější kniha je Letopisy Narnie. **T: Jaká je tvoje nejoblíbenější postava?** D: Nejradši mám lva Aslana. **T: Děkuji za rozhovor.**

Tomáš Lukášek

Scio 2013

Scio je firma, která poskytuje školám testy, ve kterých se uvidí kdo a jak na tom je. Na naší škole se toto testování konalo v úterý a ve středu jinak se testování konalo celý týden. Z toho testu vychází i střední školy. Testuje se v matematice, OSP, českém jazyce a v cizích jazycích. Naštěstí je

ČESKÝ JAZYK: V testu je hlavně dost textu a vyhledávání v něm. Obsahuje 45 otázek na 45 minut. Vybírá se ze 4 možností (což je ve všech testech)

MATEMATIKA: Obsahuje 30 otázek na 60 minut. V testu jsou především slovní úlohy a složité příklady.

OSOBNÍ STUDIJNÍ PŘEDPOKLADY: Byli nejtěžší teda říká se to, protože tento test zkoumá logické přemýšlení a všechny předměty ve škole. Obsahuje 60 otázek na 60

ANGLICKÝ JAZYK: Obsahuje 40 otázek na 45 minut. Test se dělí na 2 části a to na poslechovou a písemnou. V poslechové je většinou rozhovor dvou lidí a písemná obsahuje opět vyhledávání v textu

Výsledky těchto testů vyhodnocuje stránka Scio.cz. Dělí se na 3 části-hrubý průměr, čistý průměr a percentil. Percentil určuje kolikátý jsi z pořadí a o kolik jsi lepší nebo horší.

By: Martin Řezáč

Otázky?

1, Jaké máš rád jídlo a proč?

-šunkofleky

2, Jakého máš nejraději učitele?

-Alena Svobodová protože my inteligentní

3, Co za předmět tě baví ve škole?

-matematika

4, Co nejraději děláš ve svém volném čase?

-nejraději hraji na PC protože si mohu popovídat s kamarády.

5, Jake zvíře máš nejraději a proč?

-Psa ,protože je přátelský.

6, Jakou národností by jsi chtěl být kdybys nebyl Čech a proč?

-Britek protože se mi líbí jejich mluva.

7, Jaký je tvůj vzor ve světě a proč?

-Steve Jobs protože založil super firmu.

8, Kam na jakou školu půjdeš po základní škole a proč?

-Na stavební protože my jde matematika

9, Jaký obor by jsi chtěl dělat a proč?

-Určitě něco s architekturou protože mne to fascinuje

10, Jaká hudba se ti líbí a proč?

-Elektro hudba protože má dobrý zvuk

11, Co by sis vzal na pustý ostrov kdyby sis musel vzít 5 věcí?

-jídlo a hygienu a to my stačí

12, Jaké prostředí ti vyhovuje?

-Velkoměsto protože mám vše po ruce

13, Jaký film se ti nejvíce líbí a proč?

-Akční filmy protože jsou tam kaskadérské kousky

14, Jaký tip člověka ti vyhovuje povahově?

-Nejraději mám klidný tip a

nevýbušný protože mám rád klid

15, Kdybys měl být zvíře jaké by jsi byl a proč?

-Nejvíce se mi líbí pes který je chytrý např: Zlatý Retrivr.

Ondra Ducháček

Rozhovor

Dnes jsem si pro vás připravil rozhovor s mým kamarádem a vášnivým lyžařem – Tomem Lukáškem.

Já: Takže Tome, já si přeji k Vánocům Lego. Co si přeješ ty?

Odpověď: Jelikož jsem od loňska vyrostl a lyžování se vzdávat nechci, tak si přeji freeridové lyže.

Já: No to jsem mohl čekat! Kam s nimi chceš vyjet?

Od.: Do malebného Rakouska nachytat trochu čerstvého vzduch do plic a opálit se na horském sluníčku.

Já: A kam přesně?

Od.: Do mého oblíbeného zimního střediska, na Krippenstein.

Já: Víím, že jsi také vášnivý lezec a tak mě zajímá, jaká je nejtěžší cesta, co jsi vylezl?

Od.: 7+ na skále, ale byla to dost fuška a chvílemi jsem to chtěl vzdát, ale nakonec to vyšlo, zacož jsem rád.

Já: Je pravda, že rád cestuješ. Kde to máš nejraději?

Od.: V zemi pizzy, špaget a Kolosea, v Itálii.

Já: A jezdíš tam lyžovat, nebo lézt?

Od.: Radši si zde vyzkouším nové cesty na místních sluncem osvětlených skalách.

Já: A zase jsme u toho lezení. Pověz čtenářům, kde pracuje tvoje mamka?

Od.: V krámku s horolezeckými potřebami na Liberecké stěně Šutr.

Já: U lezení ještě zůstaneme. Chci se zeptat, jestli leze celá tvoje rodina?

Od.: Lezeme všichni a já a moje sestra lezeme už odmala.

Já: Tvůj taťka dělá zajímavou práci, řekneš jakou?

Od.: Máš pravdu, je to trochu neobvyklé povolání, táta je totiž truhlář.

Já: Já mám moc rád lesy, ale truhláři mi nevadí. Máš také rád přírodu, nebo preferuješ město?

Od.: Ve městě moc skal ani sjezdovek nenajdu, takže mám radši přírodu.

Já: Určitě víš, že z lesů se získává papír a z něj knihy. Jaká je tvoje nejoblíbenější?

Od.: Mám rád Karla Maye a nejvíc se mi od něj líbí kniha o indiánovi Vinnetuovi.

Já: Hm, tak Vinnetou. Toho jsem četl také. Jakou postavu máš nejraději?

Od.: Nejvěrnějšího Vinnetuova společníka, který však není indiánem – Olda Shatterhanda.

Já: Co se ti na tomto hrdinovi líbí nejvíce?

Od.: Líbí se mi, jak je čestný a to, že své přátele nenechá nikdy strádat.

Já: Chceš nakonec čtenářům něco sdělit nebo popřát?

Od.: Myslím si, že máme s Davidem hodně společného, a proto jsme takoví kamarádi.

David Sochor

Rozhovor Matěje Pernekra s Matoušem Baldou

Co by sis přál k letošním Vánocům? Přál bych si psací stroj Zeta československý výrobek. Tento typ je velmi starý, ale já jej chci hlavně proto, že stávající psací stroj už moc, nesplňuje požadavky, které na psací stroj kladu.

Čím bys chtěl být v budoucnu? Chtěl bych být učitelem českého jazyka a také dějepisu. Povolání učitele se mi velmi líbí.

Co Tě baví za koníčky? Co Tě na nich baví?

Rád vařím nebo píšu na stroji. Na vaření mě baví, to že mohu něco nového vytvořit a je to má práce. Také chodím na přednes a cyklistický kroužek.

Jaké jídlo umíš uvařit?

Já si myslím, že umím uvařit více jídel. Třeba mnohdy obdivované rybí filé na hořčici

Jaké knížky čteš? Od koho?

Čtu hlavně beletrii. Mezi nejoblíbenější knížky patří „Školák Kája Mařík“ od Felixe Háje, což je pseudonym pro spisovatelku Marii Wagnerovou-Černou.

Na jakou školu bys chtěl jít?

Buď bych šel na gymnázium, nebo na střední pedagogickou školu.

Co Tě ve škole baví?

Baví mě hlavně český jazyk, chtěl bych, aby bavil i jiné děti, je totiž velmi neoblíben. Znalosti z mluvnice využívám i v praxi.

Jakou máš rád kuchyň?

Je mi jedno jestli je kuchyň stará nebo nová. Pro mě je nejdůležitější aby byla uklizená (vydesinfikovaná) a prostorná. Také mám rád, aby cukr, koření, apod. byly hezky urovnané a přehledné.

Co se Ti líbí za zvíře?

Líbí se mi pes a kočka, jsou přítulní a milí.

Máš doma nějakého mazlíčka? Jak se o něj staráš?

Máme doma psa (černého retrívra, fleta – slepecká rasa). Chodím s ním na procházky a dávám mu najíst. Také máme kočky, těm dávám též najíst.

Čím dnes píšeme?

V dnešní době vezmeme na psaní asi propisku nebo gumovací pero. Dříve jste si ke psaní tyto věci vzít nemohli. Co si tedy prvorepublikový žáček vzal ke psaní do ruky? Plnicí pero, násadkové pero, inkoustovou tužku nebo jen tužku obyčejnou. Tehdy lidé měli velice pěkné a složité písmo.

Propiska nebo gumovací pero jsou zakončené kuličkou. Můžeme si tlačit jak chceme a nic se nestane. A to je ta chyba. Je potřeba, abychom psali jemně a plynule. A to pera kuličková sice umožňují, ale když zatlačíme, nic se nestane. Zato pero plnicí nebo násadkové, na ty vtlačit nesmíme. Mohli bychom udělat kaňku nebo pero rozskřípat. Vysvětlím Vám rozdíl mezi perem násadkovým a plnicím. Pero plnicí má zásobníček s inkoustem, který pomalu stéká na papír. Musíme je naplnit inkoustem. Pero násadkové se dnes používá hlavně ve výtvarném umění.

Dříve se s ním psalo velmi často a ještě v 50., 60. letech s ním ve školách psali prvňáci. Toto pero je vlastně špičatý kus oceli, který se namáčí do inkoustu. Musí se často namáčet a dělává kaňky. Pero násadkové je pochopitelně starší než pero plnicí. Někde se již od první třídy používají kuličková pera „Centropen – TORNADO“. Jsou naplněna inkoustem, který je někdy voňavý. Já a moji spolužáci jsme se učili psát bombičkovým plnicím perem. „Tornado Centropen“ jsme používat nesměli. Paní učitelce Kalenské se vůbec nezamlouvaly a to z pádných důvodů. Na plnicí pera se nesmělo tolik tlačit. Právě proto všechny ty propisky a Tornáda znecitlivují ruku, poněvadž se na ně smí tlačit. Když jsem já ve 3. a hlavně ve 4. třídě psal propiskou, rukopis se mi značně zhoršil. V 5. třídě jsem začal psát plnicím perem a písmo se zlepšilo. Proto píšme tužkou nebo perem a pilujme své písmo!
Matouš Balda, VII. třída

SK JEŠTĚDSKÁ – VOLEJBAL JEDE NA ZÁPAS

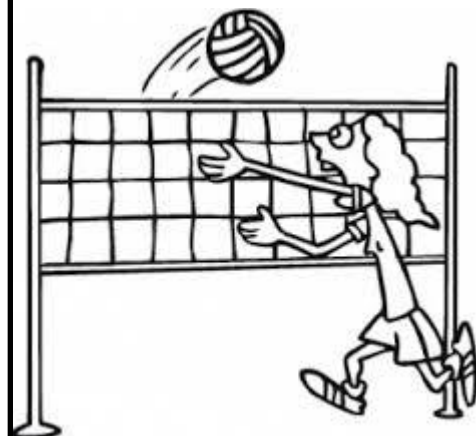
Trenér nám oznámil, že zítra což byla sobota, bude zápas v Novém Boru.

V sobotu ráno jsem vstala, nasnídala jsem se a zabalila věci na zápas a jela jsem na Rybníček kde jsme měli sraz. Vyjely jsme! V Novém Boru jsme se těšily i bály abychom neprohrály. Převlékly jsme se a vyrazily na hřiště. Brrr. Tělocvična v Novém Boru je nejchladnější v celé ČR. Ale nám to nevadilo, protože jsme měli rukavice a k tomu jsme se zahřívaly. Rozházely jsme se, rozpínaly a najednou slyšíme dlouhé táhlé „píííísk“. Rozhodčí zavelel, abychom se rozsměčovaly s týmem, proti kterému jsme hrály.

Po chvíli jsme uslyšely další „píííísk“. „Běžte všichni na podání!“ poslechly jsme a zápas začal. Dohromady jsme hrály čtyři zápasy a bohužel jsme všechny prohrály. Vadilo nám to, ale náš tým je velice veselý, tak jsme brzy zapomněly na smutné prohry s Jabloncem, s TUL a s Doksy.

Po všech zápasech jsme jely domů. Jak jsem přijela domů, hned jsem si lehla a spala i když bylo jenom pět hodin odpoledne.

Kristýna Huličková

GPS systém

Gis day je den, který se zabývá studiem map a vrstevnic i jiných pomůcek pro geografii. Gis pomáhá při povodních nebo jiných přírodních katastrofách.

V budově Městské knihovny jsme zhlédli kratší video o starém Liberci a potom jsme zkoušeli poznat podle vůně, co se v ampulkách skrývá. Mohli jsme dát také bod, který ukazoval místo našeho bydliště

Nejvíce se mi líbila čichací mapa. V mapě byly zkusavky s různými předměty, které byly napuštěny voňavými stopami a čichali jsme si i k hrubé srsti zvířat nebo k jejich exkrementům. Byla jsem sama překvapena, kolik toho poznám podle pachu, ale k některým ampulkám jsem si nečichla, protože předměty vypadaly velice prazvláštně! Nejhorší zápach měl skunk, tučňák a lví exkrementy. Výlet jsem si užila, protože jsme se neučili a celkově bylo vše krásně vytvořené, protože to zřejmě nedělali poprvé.

Markéta Malá

Předvánoce po dnešku

Dnešní doba je zlá, uspěchaná. Lidé jsou nepřející a neskromní. A proto se z poklidného předvánočního času, stává čas shonu a spěchu.

Dříve lidé nebyli tak bohatí a byli rádi za teplé ponožky. Dárky, které jsem tu zmínil, byly pro ně milé.

Co vidíme na dnešním předvánočním času? Slevy na Heru a listopadové vánoční ozdoby. Místo skromných ručně dělaných vánočních adventních věnců, kupujeme čínské plastové výrobky.

Ač i v dnešní době padají rekordy na poštách, kdo dnes napíše předvánoční dopis na jednu stránku.

Někdo staví Betlém, kdo však ví, co všechny postavičky znamenají?

Co však k Vánocům nesmírně patří, je Vánoční cukroví. Naše babička dělává tradiční cukroví. Zato maminka vždy upeče něco zvláštního, ale stejně se to hned sní. Ale kdo nesní půlku cukroví před Vánoci?

V dnešní době jsou někteří lidé líní, a tak proč by se obtěžovali pečením, když to někdo může udělat za nás?

Naše Vánoce a předvánoční čas jsou skoro vždy podobné. Maminka vyrábí věnce a svíčky, babička peče cukroví... Na Štědrý den chodíme na „půlnoční“ ve 3 hodiny v kostele

svatého Mikuláše v Mníšku.

Přeji Vám, abyste předvánoční čas v pohodě a zdraví přežili a dostali vše, co jste si přáli.

Matouš Balda, VII. třída

Zkrocení zlé ženy

Když jsme přišli do divadla F. X. –Šaldy, usadili jsme se do velké místnosti s jevištěm a lóžemi v půl kruhovém tvaru. Příběh vypravuje o otci dvou žen, přísné Katky, která se měla provdat první, protože byla starší. Druhá dcera se jmenovala Bianka ta byla milá a měla ráda literaturu a hudbu.

Hra se odehrává v Itálii v Padevě. Hra byla velmi vtipná a velmi pěkně provedená. Ve hře se na začátku projeví záměny lidí-sluha za pána a na opak. Vyměnili se, aby měli větší šanci o námluvách. Po více než třiceti minutách se střídali stejné osoby, poté se do hry zapojili také jiní herci např.: starší pán a muž se sluhou, který se chtěl jako jediný ucházet o první z dcer, kterou chtěl zkotit.

Tento mladý muž se velmi lehce dohodl s otcem dcer a bylo jasné, že za týden v neděli bude svatba.

V této hře se celkem zahrálo 14 lidí (herců), kteří byli velmi hezky oblečení. Hlavními postavami byly Kateřina a Bianka, dcery, a Petkucio a Vilucio a nastávající Katky a Bianky. Mně osobně se divadlo moc líbilo a obdivuji herce, kteří si umí zapamatovat text na více než dvě hodiny. Mezi divadlem byla přestávka dlouhá asi deset minut. Divadlo bylo velmi povedené s mnoha rekvizitami, dokonce i s opravdovým jídlem. Ve hře byly také použity dvoje řady kostýmů, aby tomu mladí porozuměli, byli zde také romantické scény až po hádky.

Já osobně bych doporučil každému, kdo si rád vyrazí do společnosti a kteří mají rádi humor.

Ondřej Ducháček

Jablonné v Podještědí

Jablonné v Podještědí se nachází v Libereckém kraji. Toto městečko není nějak veliké, má však velice historickou hodnotu. Jablonné se nachází uprostřed luk a lesů, tudíž milovníci přírody se mají na co těšit. Můžete se projít nádhernou stezkou skrz les, kde můžete narazit na mnoho památek a turistických míst. Jedno z nich je známá studánka sv. Zdislavy, u které se lze sednout, napít se ze studánky a občerstvit se. Kdybychom šli dál, začali bychom stoupat do kopce, kde můžeme vidět skvostný zámek Lemberk. Tento zámek má nádhernou historii, tudíž doporučuji průvodce.

Pokud budeme pokračovat dál po stezce, dostali bychom se zpět do Jablonného. I zde lze najít nádherné památky. Jedna z památek, která nelze přehlédnout, je bazilika sv. Vavřince. Tato mohutná stavba se může pyšnit nádhernou architekturou. Poté, co si prohlédnete baziliku, můžete navštívit její katakomby. Hned co se dokocháte, hned vedle baziliky lze navštívit pivovarskou věž. Odtud je možné vidět krásu Jablonného. Když projdete celé Jablonné, můžete si zajít na hranici mezi Českem a Německem, kde mají starou, ale hezkou hospůdku. V jablonném je toho však mnohem víc, však toto jsou jenom nejzajímavější věci, co bych mohl říct.

K. Kořínek

Předvánoční čas

Předvánoční čas je krásná doba. Škoda že se velice přehání nakupování dárků a to hlavně tím, že lidé jedou nakupovat na celý den. Také se mi nelíbí, že někdy jsou reklamy a výzdoby vyvěšeny už tři měsíce před Vánoci, sice to člověka nasadí do nálady Vánoc, ale je to velice uspěchané.

O předvánočním čase neboli Adventu by měli být lidi hodní, být spolu

a užívat si tu krásnou dobu. Peče se různé cukroví, např.: perníčky, linecké cukroví, marcipánky a spousta jiných dobrot.

Advent začíná čtyři neděle před Štědrým dnem. Lidé si vytváří svícny, které ozdobí různými větvíčkami z jehličnatých stromů, ovocem a vším co patří k Vánocům, nakonec se tam přidělají čtyři svíčky, které se každou adventní neděli postupně rozsvicují. Vánoce

jsou doba písniček, pohádek, vánočních koled. Doufám, že se na vánoce všichni stejně těší jako já.

Tomáš Lukášek

3 Projektový den

22.11 se konal 3. projektový den. Jako vždy pan učitel Javůrek vymyslel zajímavý plán.

Náš den začal zcela obyčejně. Přišli jsme do třídy a vyslechli jsme si co budem dělat. Jako první jsme si ukázali prezentace, které měly za úkol dané skupiny. Byla to vlastně témata o jeskyních ,např: fauna, flora, historie atd..Moje skupina má téma historie, což je o tom, jak ta jeskyně vznikla a z čeho je. Zhruba po 45 min. byla přestávka, a tak jsme se šli podívat do různých tříd, jak pracují.

Po přestávce jsme se přesunuli do výtvarky, kde jsme se dozvěděli, že budeme dělat model jeskyně z toaletního papíru a vody. Všichni se báli, ale šli do toho na 100%, protože to mohlo ovlivnit známku.

Co jsme potřebovali? kbelík s vodou, velkou roli toaletního papíru ,dřevěné špejle a klovatinu

Celou roli jsme natrhali na malé kousky tak aby, se s nimi dalo pracovat. Do kbelíku s vodou jsme je namočili, Poté jsme je vyždímali, aby to bylo jako modelína. A pak vlastně závisí na vaší fantazii a modelujete si

Po záživné stavbě „jeskyně“ jsme uklízeli celou poslední hodinu. Protože mladší žáci si navzájem brali materiál a hádali se o něj , ale naštěstí je pan učitel včas uklidnil. Úklid skončil a my jsme se mohli konečně odebrat na oběd.

Martin Řezáč

Sv. Mikuláš

Svatý Mikuláš (280 – 6. 12. 352) díky němu dnes slavíme Mikuláše, který přichází s andělem a čertem 6. Prosince každý rok. Děti sice nemají rádi čerta, ale andílka milují a Mikuláše zbožňují. Sv. Mikuláš umřel 6. Prosince 352 (v Myře), proto ho slavíme 6. Prosince. Byl taky inspirací pro vytvoření Santy Clause. Je uctíván jako patron námořníků, obchodníků, dětí, studentů, vězňů, atd... taky

patronem států (Rusko, Lotrinsko) a patronem měst (Amsterdam, Bari, atd...). Byl velmi oblíbený mezi lidmi, proslul štědrostí, jako obránce víry před pohanstvím a zachránce nespravedlivě obviněných. Narodil se v Římské provincii Asii (Patara). Možná se stal nejvyšším biskupem v Myře (nyní Demre, Turecko) a to ve velmi mladém věku. Dříve se 6. Prosince slavil

pohanský svátek zrození Diany(římská bohyně lovu), tak ho prostě nahradili křesťanským svátkem úmrtím Sv. Mikuláše. Nikdy však nebyl oficiálně prohlášen svatým, jeho uctívání se prostě stalo součástí vír. V Česku a Slovensku chodí společně s Mikulášem čert a anděl. Mikuláš a anděl rozdávají dárky, zatímco čert symbolicky děti trestá.

Petr Svoboda 8. třída

Vánoce

Předvánoční čas by se měl nést v klidném duchu, ale poslední dobou je tento čas spíše symbolem ruchu, slev v obchodech a nakupování. Velmi mě mrzí, že dříve se lidé obdarovávali, měli dobrou náladu a rozhodně se to tak z hlediska nakupování neřešilo. Nyní jsou ve všech obchodech ozdoby už pomalu od konce října, což dost narušuje hezkou atmosféru. Letos ještě ke všemu napadnul sních pozdě, takže to asi nebudou hezké bílé Vánoce.

Na Vánocích mám nejraději čekání na celé vyvrcholení – na 24. prosince, kdy už si budu moci rozbalit dárky, ale někteří lidé mají z těchto svátků spíše stres, kvůli úklidu, dárkům a dalším mnoha věcem, ze kterých jsou některé jenom maličkosti.

K Vánocům patří bohužel i autonehody, protože povrch silnic je velmi kluzký a mnoho řidičů „zapomene“ pře vléknout na zimní gummy.

V neposlední řadě patří k Vánocům tradice, které pocházejí ještě od našich předků. Každá z těchto tradic má navodit ještě více veselejší atmosféru, jako například: zdobení stromků ve městech, pečení perníků, nebo si ti zručnější mohou vyrobit tradiční, ale například i skleněný, papírový, nebo keramický betlém.

Stále určitě platí, že nejhezčí dárek je od srdce, nebo ten, co člověk vyrobí sám.

David Sochor

DEN U PRABÁBY

Jednu listopadovou sobotu ráno pro mne přijel můj strýc a odjeli jsme do Frýdlantu. Cestou jsme se stavili v autoservisu. V autoservisu jsme strávili asi dvě hodiny. Potom jsme odjeli k prababičce a pradědovi. Dali oběd a odpolední čaj. Po obědě jsme šli o dům dál k prababičce z dědovy strany. Předtím jsme byly u prababičky z babiččiny strany.

U prababičky jsme se strýcem začali měnit letní pneumatiky za zimní pneumatiky. Celé jsme to dodělaly kolem půl šesté večer, proto jsme si ještě mohli dát čaj u prababičky. Za hodinu jsme šli zase zpět k první prababičce, ale už jenom pro pár věcí a jeli jsme domů. Celý den se mi moc líbil a těším se, až tam budu moct zase jet.

Anna 7.třída

Mikuláš na Doctrině

Ve čtvrtek na Mikuláše jsme se s celou sedmou třídou vypravili na budovu, kde se učí 1. a 2. Třída. Šli jsme tam za nimi, kvůli tomu, abychom s nimi oslavili Mikuláše, takže jsme byli oblečeni na anděly Mikuláše a čerty. Původně jsem si myslela, že budeme jen u prvňáčků- protože jsme jejich patroni, ale ukázalo se, že tam bude celý první stupeň.

Jednotlivé třídy byly spolu, jen nás rozdělili jednotlivě mezi ně. Mě přiřadili k druhé třídě spolu s Anetou, Matoušem, Kačkou a s Eliškou. Jako první jsme šli do učebny první třídy- do pekla. Zde jsme vyráběli čerty na zapíchnutí do květináče, jako masky apod. každý z nás sedmáků dohlížel na druháčky u jednoho stolu.

Já jsem si vybrala stůl, u kterého byli samí kluci, které jsem si hned všechny oblíbila. Když děti dotvořily, přesunuli jsme se do tělocvičny, kde nás čekalo běhání soutěžení a taky přetahování.

Všechny nás to moc bavilo, ale přišel čas na další aktivitu. Vyšli jsme do učebny angličtiny, což pro mě bylo velice zajímavé se tam podívat, protože jsem se tam ve druhé třídě taky učila a od té doby jsem tam nebyla. Paní učitelka nám představila program, kterým byl test o čertech.

Také se za druháčky přišla podívat jejich bývalá spolužačka, Přišlo mi hezké, jak ji všichni radostně přivítali. Za chvíli ale přišla doba střídání a my jsme vystoupali do druhé třídy- do nebe. Zde jsme vyráběli Mikuláše a anděly a já jsem se zase posadila ke klukům, kteří si mě k sobě sami vyžádali, což mě velmi potěšilo.

Děti nepotřebovaly pomoc, šla jsem si pro omalovánku sněhuláka, který chudák skončil s oranžovým tělem, černýmnosem a s fialovým kloboukem na kterém seděl růžový pták. Klukům se to moc líbilo, a tak jsem jim udělala další, za což jsem byla odměněna zase jejich obrázky.

Po dotvoření andělů a Mikulášů jsme se přesunuli do tělocvičny, kde už byli ostatní třídy.

Chvíli jsme čekali a najednou se otevřely dveře a do místnosti s hlasitým řevem vtrhli čerti a rozeběhli mezi nás a zamazali nám tváře černou barvou. Za chvíli se uklidnili, a Mikuláš-Doubravka začala vybírat hříšníky. Protože se třídy mezi sebou bavily, ozvalo se každou chvíli mocné „TICHO!!!“ od Lucky Draboňové, což ale moc nepomohlo, protože si zní malé ani větší děti nic moc nedělaly, čímž všem úplně znemožnily slyšet Doubravku, jak vybírá hříšníky. I přesto nám pak rozdali bonbony a naše třída se vypravila k odchodu.

Tento den se mi moc líbil a rozhodně se těším na příští rok, i když dost lituji paní uklízečku, až bude muset umývat umyvadla, zrcadla a podlahu na WC, protože to tam je dost zamazané.

Mikulášská nadílka

Dne 5. 12. jsme se domluvili, že půjdeme na 1. stupeň, protože jsme v 9. třídě, a tak máme právo pomáhat na Mikuláše.

Kolem 12:30 si pro nás přišla paní učitelka Hrubá a přesunuli jsme se do tělocvičny, kde jsme udělali ty ty ty na hříšníky, kteří se hned rozbrečeli a za trest museli zazpívat písničku. Pak byl tanec 9. a 2. třídy.

Vrátili jsme se na šestou hodinu, kde jsme probírali s panem učitelem Bernátkem Ameriku, pak byly tu odpoledky, což nesnáší každé dítě až už je ve 4. nebo v 9. Den se mi velice líbil, i když jsem se učila, ale to je jedno, protože jsem byla zase se třídou a poznali jsme se mnohem více. Celkově jsem si den užila.

M. Malá

PRAVÝ, NEPRAVÝ ČERT

Byl jednou jeden chlapec, který se jmenoval Tom. Byl začátek prosince a Tom se těšil na Mikuláše. Bylo pátého a maminka říká: „Umej si boty, aby tě Mikuláš mohl odměnit aspoň za něco!“. Tomovi se moc nechtělo, ale nakonec to udělal. Najednou se ozvalo: „Crrr“ Tomík nadskočil. Maminka šla otevřít a také nadskočila, ale naschvál. Byli to 2 čerti, 2 andělé a veliký Mikuláš. Čerti měli veliký řetěz, zakroucené rohy a dlouhatánský ocas. Andělé měli svatozář, bílé oblečení a křídla. Mikuláš měl bílé šaty, velikánskou hůl a dlouhé bílé vousy a vlasy. Tomík se začal bát. Čerti ho začali honit po domě a najednou co se

upadl ocas. A sakra. Čert se podíval a i když byl namalovaný bylo poznat, že se červená. Všichni hned zmizeli, ale něco tam nechali. Bonbony! Tom byl zklamaný že čerti neexistují a vlezl si do svého pokoje. Brečel až usnul. Zvuk. Podivný zvuk Tomíka probudil. Viděl, že je tam anděl, Mikuláš a čert. Tomáš, i když byl rozespálý vyskočil z postele a chtěl utrhnout čertovi ocas. Ale ouha. Byl to pravý čert. Tomáš byl šťastný, že je opravdový. Když odešli, Tom nemohl spát, tak si udělal snídani a šel do školy, i když byly teprve 3 hodiny ráno. :D

K. Huličková

Vtipy

Přistoupí knihovník k blondýnce:

„Pozoruji vás už asi hodinu. Proč pořád čtete jen první stranu té knihy?“

Blondýnka se podívá:

„Jé, a ono jich je víc?“

Chucka Norrise kousla kobra.

Po 8 minutách chcípala.

Vtipy

"Pane učiteli, píše se po R vždy tvrdé Y?"
"Ne. Například ve slově "trouba" se po R píše O!"

Říká doma malý Karlíček mamince:

"Mami, dneska se mě ptala paní učitelka, jestli mám sourozence."

"A cos odpověděl?"

"Že jsem jedináček."

"A co na to učitelka?"

"Chválabohu."

Učitel dějepisu potká bývalou žačku s kočárkem, nahlédne do něho a ptá se:

"Je to po meči nebo po přeslici?"

"Kdepak, po mejdanu!"

Do profesorova kabinetu přišla na konci úředních hodin mladá slečna. Usedne naproti němu do židle, poodrhne si vlasy a povídá:

"Udělal bych cokoliv, abych tu zkoušku získala."

Pak si upraví výstřih, nakloní se víc k profesorovi, hluboce se mu podívá do očí a říká:

"Myslím tím, že bych udělala úplně cokoliv."

Profesor jí oplátí hluboký pohled a říká: "Cokoliv?"

"Cokoliv." odpoví slečna.

Kantor zašeptá: "A nemohla byste se to naučit?"

Otec se rozčílí na syna:

"Zase jsi dostal pětku z dějepisu!"

Syn se brání:

"Táto, ale to zavínil Alexandr Veliký!"

Tu vykoukne maminka z kuchyně:

"Tak si najdi jiného kamaráda!"

